

Tizenöt éve bontott zászlót a KISZ

(Folytatás az 1. oldalról.)

Kitüntetések

Március 21-e, a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának és a KISZ zászlóbon-tásának évfordulója alkalmából a KISZ Központi Bizottsága kitüntetések adományozott. Ezúttal adták át először az Ifjúságért Erdem-érem új kitüntetését, melyet azok kaphatnak meg, akik több évtizede vesznek részt az ifjúsági mozgalomban, az ifjúság nevelésében.

Ifjúsági Erdeméremet kapott dr. Agoston József, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, Rózsa István, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, Jankó Sándor, a vá-

sárhelyi Cipész Ktsz elnöke, Kenyeres János, az MSZMP Szentérsény városi bizottságának munkatársa.

A KISZ Erdemérem kitüntetését dr. Szalai István, a József Attila Tudományegyetem tanársegéde Budapestben, a központi tünnepegen, Joó Sándor, a makói KISZ-vb tagja, a makói ifjúsági nagygyűlésen vette át.

Ezután úttörők és kisdobosok vonultak be a terem-be zeneszó hangjaira, s ne-vükben Márta Irén köszön-tötte a jubiláló ifjúsági szö-vetséget.

A forró hangulatú ifjúsági gyűlés a DIVSZ-induló hangjaival ért véget.

A megyei pártbizottság üdvözlőlevele

A KISZ Csongrád megyei re. A fogadáson Győri Im-bizottsága a gyűlést követő-re, az MSZMP KB tagja, a en fogadást adott a megyei megyei pártbizottság első pártbizottság épületében, a titkára — képviselet — a párt-, állami, tanácsi és megyei pártbizottság nevé-társadalmi vezetők, az ifjú-ben köszöntötte a megjelen-sági mozgalom régi és mai teket, s adta át a megyei vezetők, aktivistái tiszteleté-pártbizottság üdvözlőlevelét.

Az ifjúsági gyűlés résztvevőinek egy csoportja

Éghajlat-változtatók

Munkahelyi légkör; üzemi klíma, bel-ső éghajlat — jó néhány elnevezés közelíti napjainkban ezt a fogal-mat, ami a ma dolgozó emberének na-gyon fontos: a munkahely — a gyár, a műhely, az iroda — hangulatát. A meg-közelítések mind-mind erre utalnak: job-bá, kellemesebbé, meghittebbé — egyszó-val: otthonosabbá kellene tenni ezt a hangulatot. Hogy jó közérzettel, derűvel, kedvvel lásson munkához, s elégedetten hagyhassa abba mindenki.

Jó közérzet is kell az együttműködés-höz. Hogyan lehet ezt általánossá tenni a munkahelyeken? Van-e rá valamiféle re-cept? Mint például a textilművekben, ahol egy ügyes klímaberendezés olyanná vál-toztatja az üzemszarnok „éghajlatát”, ami legjobban megfelel a szálaknak, fonalak-nak? Amivel el lehet érni, hogy ne sza-kadjanak a szálak? Valami ilyenféle kel-lene emberi viszonylatban is. Persze ilyen gép nincs, de pótolni lehet szándék-kal, jóakarattal, jobbító törekvésekkel. S örvedetes minden kezdeményező szándék a belső éghajlat javítására, kellemesebbé tételére.

Különösen, ha a kezdeményezés a szo-cialista brigádmozgalom felől érkezik, on-nan, ahol bőséges aranyfedezete van a valóráváltásnak is. Ha egy szocialista bri-gád a „szocialista módon dolgozni, tanul-ni, élni” jelszót mélységesen átérzi, okvet-lenül eljut a jobbítás törekvései, amit aztán tettekre is váltanak. A Szegei Ter-vező Vállalat egyik brigádjára is így jutott el a brigádon belüli „éghajlat-változtató-ság”, de nem elégedtek meg ennyivel. Meszebb is tekintettek — ami a szocia-lista módon gondolkodást tükrözi —, s mozgalmat indítottak: „Érezd magad jól nálunk!” jelszóval. Felhívták a többi szo-cialista és a szocialista címért küzdő bri-gádot is: kapcsolódjanak be a mozgalom-ba. Egészen friss még a Móra Ferenc ne-vét viselő kollektíva kezdeményezése, nem adhatunk még számot eredményeiről, si-kereiről. De bizonyára lesznek ilyenek, bi-zonyára hozzájárul majd a jó munkához elengedhetetlen jó közérzet kialakításához.

Úgy is mondhatnánk: a közérzet re-formjához. Egy bizonyos szemléleti vál-tozás eléréséhez. Nevezetesen: hogy első-sorban rajtunk és közvetlen munkatársain-kon múlik, milyen a közérzetünk munka-helyünkön. Hogy egy bizonyos üzemi klí-mát nemcsak tudomásul venni és elfo-gadni lehet: lehet és kell is változtatni rajta. Még ott is, ahol alapjában megfe-lelőnek tartják-érzik, lehet és kell keres-ni a jobbhoz vezető utakat.

Ez a kezdeményezés célja és értelme. Olyan légkör megvalósítása, melyben egy-más megbecsülése, tisztelete a meghatá-rozó magatartás, amelyben jó dolgozni.

De mi minden kell ahhoz, hogy valóban ilyen legyen a munka! — mondhatják erre a szkeptikusok. Részben van csak igazuk: sok is, kevés is a kellék. Mert igazában csak a kölcsönösséget, ezt a ter-mészetes közösségi alapállást kell elfogad-ni és fogadtatni. Csak ugyanazokat az el-várásokat kell támasztani, önmagunkkal szemben is, mint a társakkal szemben. A szocialista együttélés szabályai szerinti, magas szintű, formalitásoktól mentes bri-gádélet pedig ehhez megteremt minden alapot.

Stresszjátékot köztölt egyszer az egyik folyóirat: a kérdésekre adott válasz alap-ján pontozhatta saját magát az olvasó. Mennyivel kisebb lett a stresszterhelése annak, aki a „szereti-e a munkáját”, s a „jó viszonyban van-e munkatársaival?” kérdésekre igenlő választ adhatott! Ép-

pen ezért, a játékból adódó következtetés már nagyon is komoly: óvjuk meg ma-gunkat és társainkat ettől a stresszes ál-lapottól. Ne „robbanjunk” semmiségeikért, ha pedig indulatainknak nemes célja van, akkor nyílt színi, becsületes vitában igye-kezzünk érvényre juttatni igazunkat.

„Vannak olyan vitáink, hogy csak úgy csörög” — csengnek vissza egy brigádtag szavai. — „És aztán, ha meggyőztük egy-mást, fölkelünk, ugyanolyan egészséges lelkülettel, mint előtte.” Könnyű dolog ez? Bizonyára nem, ám mégis megvalósítható, belátással, megértéssel, a közösségi érzes erősítésével. Amikor is az anyagi érde-keltség helyes elvét egy magas rendű er-kölcsi érdekelttség egészíti ki, s teszi így olyan emberarcúvá, amilyen maga a szo-cializmus.

Mert a munkahelyi „Érezd magad jól” kérdése emberi alapprobléma. Itt már ar-ról is szó van, hogy nemcsak a megélhe-tésnek, hanem magának az életnek van értelme. Hogy élni szép, és alkotni érde-mes; s hogy alkotás közben közösséget al-kotni, benne önmagunkat újjáalkotni — a legszebb emberi célok közé tartozik.

Ezért érdemes odafigyelni erre a dere-kas kezdeményezésre. „Legyünk felelősek munkánkért, tetteinkért, szavainkért, de másokért is a brigádon belül!” — vallja a tervezői kollektíva, s erre hívja fel a többieket is. Ennek a kollektív felelősség-érzetnek az ébredése egyik erős pillére le-het a jó munkahelyi közérzetek. Mert legszorosabb kötelek mégis ez: az egymá-sért érzett felelősség.

Ennek lényeges motívuma, hogy a má-sikkal szembeni elvárásainkban is igé-nyesnek kell lennünk. S hogy a felme-rülő nézeteltérések, összekocanások szin-te születésük pillanatában oldódnak föl — az őszinteség, nyíltság áramában. Beszélgetések, mikor a munkaproblémákon túl az egyéni gondok, ügyek-bajok orvos-ságát is együtt keresik; hetek, hónapok, amikor valóban érvényesül az „egy min-denkiért, mindenki egyért” elv.

„El kell érni, hogy a dolgozók zöme otthonként szeresse munkahelyét. A szub-jektív jó érzésnek nagyon szerteágazó, mélyben gyökerező következménye lesz a munkához való viszony pozitív változása” — fejtegetik a brigád tagjai. Hozzáteve, hogy a „jól érzem magam” szituáció nem lehet azonos a kaszinózó, szórakozó „valahogy majd csak agyonütjük az időt” állapottal. A fanyalgó, piszkálgató mun-kavégzés helyett éppenséggel olyan hely-zetet akar a brigád teremteni, hogy a ta-gok örömet, sikerélményt találjanak tet-teikben.

Sok megszívlelendőt tartalmaz ez a kezdeményezés: „Különös figye-lemmel kell a brigádnak lenni arra, hogy a kezükből kikerülő munka mind időben, mind pedig tárgyi értelemben pontos legyen. A brigád tagjai tekintsék a munkát saját örömük forrásainak. Az el-végzett munka szépségére is nyomatéko-san figyelemmel kell legyenek. Az elvég-zendő munka mennyiségének mérlegelése-kor is legyünk igényesek magunkkal és másokkal szemben. Ne bújjunk a másik nem végzett annyit’ jelszó mögé, hanem segítsük és ösztönözzük a lemaradókat, a fegyelmezett, jobb munkára. A vezetőik magatartásában a számonkéréskor ne a hatalmi fölény, hanem a beosztással járó felelősség érződjön.”

Jó lenne, ha az „Érezd magad jól ná-lunk!” más munkahelyeken is célt érne. Ha mind többen gondolkodnának úgy, mint a kezdeményezők.

Simai Mihály

Megélénkült a határ

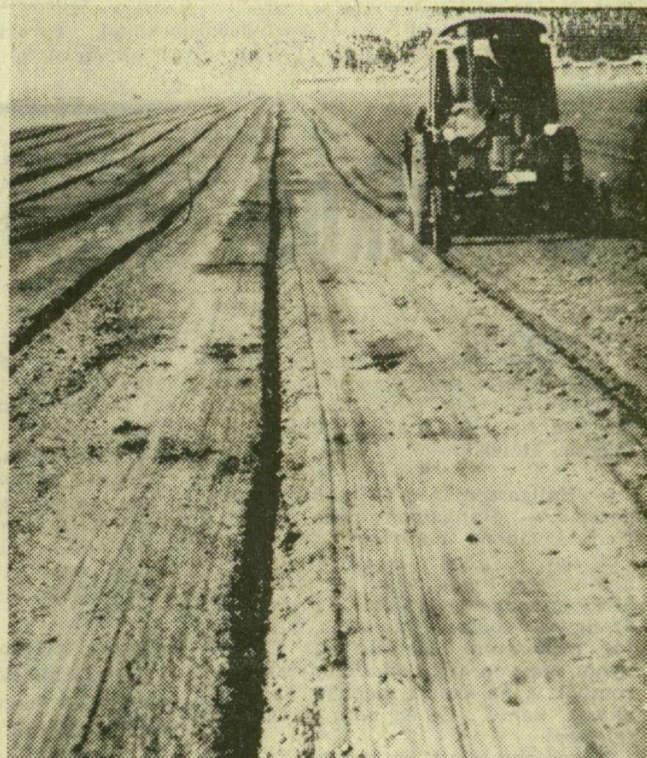
A legálisan is tavaszi idő hatására megélénkült a mező Szorgos embereket látni mindenütt, igyekeznek lő-pést tartani a tavasz sürgetésével.

86-féle diszeserjét ültetnek a tiszaszigeti Búzakalász Ter-melőszövetkezet 14 hektáros faiskolájába. Hivatalosan anyatelepnek mondják, ezekről a cserjékről szedik ké-sőbb a szaporítóanyagot.

Deszken, a Maros Tsz kertészetében valóban tavaszi kép-fogad bennünket. Hatalmas salátatenger közepén köny-nyen öltözve dolgoznak az asszonyok. Húsvétra fejes salátát ígérnek a piacra

A gépekkel dolgozók legfőbb igyekezete továbbra is a szokatlanul száraz föld némi nedvességének megőrzése. Szőregeen simítóval tömörítik a legfelső réteget, hamarosan vöröshagyma kerül a simító nyomába